

[Krag.]

Konsekvensen deraf, at man maa gaa ned til den Promille, som var den gennemsnitlige i 5-Aaret før Krigen, og det er det, vi har stillet Forslag om. Det er det, vi har krævet, og man kan ikke komme mere ved Siden af, end det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kommer, naar han hævder, at dette vort Standpunkt skulde være skadeligt eller praktisk uigennemførligt. Det ærede Medlem siger, at naar man i mange af Landets Kommuner har fordelt Skatten saaledes, at en meget væsentlig Del af den er lagt paa den faste Ejendom, saa er Aarsagen dertil den, at der i mange Kommuner er store Ejendomme, hvis Besiddere opholder sig andetsteds, saaledes at Betingelsen for at faa en væsentlig Indkomst til Kommunen fra saadanne Ejendomsbesiddere er, at man beskatter Ejendommene klækkeligt. Det er jo ganske sikkert, at saaledes har man gjort mange Steder, og det er ogsaa ganske utvivlsomt, at mange Steder er Aarsagen den, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har peget paa. Men dette viser jo, at hele vort Skattesystems Tilrettelægning for Landkommunernes Vedkommende i det lange Løb ikke er holdbar. Her maa der ske en Ændring, saaledes at man bliver i Stand til at ramme den vedkommende Person, som besidder Ejendommen, i Forhold til hans Udbytte af Ejendommen, samtidig med at Ejendommen rammes gennem den Prioritet, dækkende en fast Promille, som opkræves af den vedkommende Ejendom i Ejendoms-skat. Thi det kan jo være sandt nok, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen siger, at det er let for Godsejeren at svare Ejendomsskatten, hvis han er velstillet. Ja, det er jo let for alle velstillede, saa længe Skatten da ikke gaar op i det himmelhøje; saa længe Skatten ikke naar op til en saadan Brøkdel af Indkomst og Formue, at det væsentlige deraf derved opspises, kan det være let nok for velstillede at betale Skatten og altsaa ogsaa for den velstillede Godsejer at betale Ejendoms-skatten. Men naar vi beskæftiger os med Tilrettelæggelse af Skatteordningen, skal vi ikke blot tænke paa dem, som det ærede Medlem kalder velstillede, men ogsaa paa de mange, mange andre, hvis økonomiske Forhold, hvis økonomiske Stade er fuldkommen afhængigt af Ejendommenes Afkastning, og som altsaa i saadanne Aar, hvor der kommer et eklatant Modsætningsforhold mellem Beskatningens Højde og Ejendommens Afkastning, er ude af Stand til at betale Skatten, i hvert Fald uden at

opspise af den Formuerest, som de maaske har tilbage. Thi det ærede Medlem ved jo i saa Henseende vel, at det gælder for Hundreder af store Landejendomsbesiddere i dette Land paa nærværende Tid, at deres Forhold former sig paa denne Maade.

Til sidst i sin Tale hævdede det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sig op til en Lovsang over Mandagsforliget. Jeg kan saamænd saa godt forstaa, at man føler Trang til at synges saadanne Sange, og det skal være Sangerne vel undt, de skal for mig have Lov til at foretage disse Præstationer, saa meget de vil. Det ændrer jo ikke ved selve den Genstand, som lovsynges. Men naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen siger, at det, som man gennem dette Forlig har budt Landbruget, er saa overordentlig meget mere værdifuldt end det, der blev budt dem i Venstres Forslag, og naar det ærede Medlem begrundede denne Opfattelse ved et Eksempel, saa maa jeg sige, at det var en besynderlig Lære, det ærede Medlem her forkyndte. Nu er det ikke let for mig at følge med i disse Talopgivelser, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen afleverede i et hurtigt Tempo. Saa vidt jeg forstod, var der Tale om en Ejendom med en Ejendomsskyldværdi af 51 000 Kr. og med Besætninger og Inventar til en Værdi af 13 000 Kr. . . . (Niels Frederiksen: 12 000 Kr.) . . . 12 000 Kr. og en Gæld svarende til Ejendomsskylden. Det vil altsaa sige en Forskel af 39 000 Kr., og 2pCt. deraf er 780 Kr. Ja, efter at jeg saaledes er blevet retledet med Hensyn til Tallene, viser det sig jo, at det Taleksempel, som det ærede Medlem har opstillet, er ganske rigtigt. Vedkommende Mand kan faa 780 Kr. fordelt med $\frac{1}{4}$ paa hver af fire paa hinanden følgende Kvartaler. Han kan altsaa i fire Kvartaler faa smaa 200 Kr. (Rager: 195 Kr.) 195 Kr. Mange Tak. Jeg tror, at hvis den vedkommende er nødstedt, vil han ikke blive hjulpet, ved at Kommunen gennem denne Ydelse faar de Skatter betalt, som han maaske ellers ikke vilde have været i Stand til at betale.

Men naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen saa fortsætter med at sige, at gennem Venstres Forslag vilde den vedkommende overhovedet intet kunne faa udover Halvdelen af den Amtsskat, som man vil eftergive ham, saa har det ærede Medlem jo aldeles ikke Ret. Thi hvis den vedkommende virkelig er nødstedt, hvis han er ude af Stand til at skaffe sig de fornødne Kontanter i den Situation, hvori han staar, saa indeholder Venstres Forslag jo faktisk